

Εφημερίδα Τρικάλων – Πρωινός Λόγος

Περιδιαβαίνοντας το Χαλίκι με ξεναγό τον «Ακρίτα του Ασπροποτάμου»

-Ο δημοσιογράφος Χρήστος Ζαχαρής μιλά για την ήπια ανάπτυξη της περιοχής και καταθέτει μέσω του «Π.Λ.» ενδιαφέρουσες προτάσεις
-Ο ίδιος ζει τα τελευταία τρία χρόνια μόνιμα στο ορεινό χωριό

Η ευρύτερη περιοχή του Ασπροποτάμου εκτός από τις ευκαιρίες αναψυχής και ξεκούρασης που προσφέρει στον επισκέπτη, του δίνει και τη δυνατότητα να περιηγηθεί μέσα στην τοπική ιστορία, στην κουλτούρα και τον αμιγή Βλάχικο πολιτισμό. Μια γωνιά της περιοχής που περικλείει όλα τα παραπάνω στοιχεία είναι και το όμορφο Χαλίκι του Ασπροποτάμου.

Του Βαγγέλη Σαμαρά
vagsamar@yahoo.gr

Μερικά ιστορικά στοιχεία

Πρόκειται για ένα χωριό το οποίο είναι χτισμένο σε υψόμετρο 1100 μέτρων ενώ κατά τους ιστορικούς χρόνους ήταν πρωτεύουσα του Δήμου Λάκμωνος και μαζί με το Γαρδίκι αποτελούσαν τα δυο κεφαλοχώρια του Ασπροποτάμου. Κατά τη βυζαντινή περίοδο η Χαλκίς, όπως λέγονταν, θεωρούνταν ως μια από τις σπουδαιότερες πόλεις της Πίνδου. Κατά τα λεγόμενα ο Αλή Πασάς των Ιωαννίνων εργάστηκε ως φύλακας στο Αρχοντικό της οικογένειας Δημάκη και τότε ήταν που ο Πατρό-Κοσμάς ο Αιτωλός προφήτεψε ότι θα γίνει μεγάλος και ότι θα επιστρέψει στην Πόλη με κόκκινο κεφάλι, κάτι που πραγματοποιήθηκε, μιας και ο Αλή Πασάς αποκεφαλίστηκε και το κεφάλι του μεταφέρθηκε στην Πόλη στο Σουλτάνο.

Λόγοι για να επισκεφθεί κανείς το Χαλίκι και την ευρύτερη περιοχή

Η δρακόλιμνη Βερλίγκα, ιδιαίτερα τους Ανοιξιάτικους μήνες, το Μοναστήρι του Προφήτη Ηλία 1835 και ο Ναός της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος του 1783. Ο Ναός της Αγίας Παρασκευής στο κέντρο του χωριού 1725. Τα πέτρινα αρχοντικά, το δημοτικό σχολείο, τα γεφύρια και οι βρύσες του Χαλικίου, Το Μοναστήρι της Γαλακτοτροφούσας 1799-λίγο έξω από την Ανθούσα-η μοναδική Ιερά Μονή Τιμίου Σταυρού Δολιανών με τους 13 τρούλους, ο υπέροχος καταρράκτης «Μαντάνι του Δαίμονα» στη Τζούρτζια κ.α.

Ο Ακρίτας του Ασπροποτάμου

Εδώ και μερικά χρόνια χειμώνα-καλοκαίρι στο Χαλίκι ζει ο δημοσιογράφος Χρήστος Ζαχαρής, ο οποίος διατηρεί ταβέρνα με την ονομασία “La Verliga” ο ίδιος αυτοαποκαλείται και “Ακρίτας του Ασπροποτάμου”, μιας και έχει θέσει ως στόχο να ζει καλύτερα απαλλαγμένος από τη βοή της πόλης, επιχειρώντας με κάθε μέσο αλλά και με τις ενδιαφέρουσες προτάσεις του να βάλει έστω και ένα μικρό λιθαράκι σ’ αυτό που λέγεται ήπια ανάπτυξη της περιοχής του Ασπροποτάμου.

Συνομιλώντας κανείς με το Χρήστο Ζαχαρή θα παρατηρήσει ότι πρόκειται για ένα οξυδερκή νου, που θέλει να βοηθήσει τον τόπο του και για το σκοπό αυτό εξάλλου απαρνήθηκε την πόλη και ανηφόρισε στα πολύ ορεινά της Πίνδου.

Ο ίδιος προτείνει να οριοθετηθεί και θεσμοθετηθεί ο Ασπροπόταμος και να γίνει ένα μεγάλο οικολογικό πάρκο. Θα είναι το μοναδικό στην Ελλάδα αλλά και το μεγαλύτερο στην Ευρώπη και τα Βαλκάνια, όπως υποστηρίζει. “Εν συνεχεία θα μπορούσε να εμπλουτιστεί άμεσα με μερικές δεκάδες ζαρκάδια, ελάφια, αγριογούρουνα, αγριοκάτσικα, άγρια άλογα, γεράκια, πέρδικες, αλλά και άγριες πάπιες και χήνες, αγριόγαλους ώστε να δίνεται η δυνατότητα σε εκατοντάδες γονείς απ’ όλη τη χώρα να το επισκέπτονται, όπως επίσης και δημοτικά σχολεία, στο πλαίσιο της διδασκαλίας των μαθημάτων της φυσικής ιστορίας και οικολογίας”.

Μια ακόμη πρόταση είναι η κατασκευή Μουσείου Φυσικής Ιστορίας στη θέση «Τρία Ποτάμια», όπου επιπλέον θα μπορούσε να δημιουργηθεί και Βοτανικός Κήπος με τα σπάνια και πλούσια φυτά της χλωρίδας του Ασπροποτάμου, ενώ η κουλτούρα της περιοχής θα αναδεικνύονταν με τον καλύτερο τρόπο μέσω της ίδρυσης Μουσείου Βλάχικης Ιστορίας και Λαογραφίας.

Κίνητρα σε όσους παραμείνουν

Ο Χρήστος Ζαχαρής προτείνει ακόμη να δοθούν μεγάλα και σημαντικά κίνητρα σε όσους επιλέξουν να μείνουν στην περιοχή και να δημιουργήσουν μικρές ξενοδοχειακές μονάδες 5-6 δωματίων στο πλαίσιο του μοντέλου της ήπιας τουριστικής ανάπτυξης. Ακόμη να δοθούν κίνητρα 100% σε εκείνους που θα εγκατασταθούν μόνιμα στον Ασπροπόταμο και ασχοληθούν με τη βιολογική γεωργία, κτηνοτροφία και μελισσοκομία.

Μερικές ακόμη ενδιαφέρουσες προτάσεις είναι η δημιουργία παραρτήματος του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας ώστε να χρησιμεύει ως τόπος πρακτικής εξάσκησης φοιτητών των σχολών της Γεωπονίας, Ιχθυολογίας κλπ. Επίσης την καθιέρωση της διεξαγωγής στο τελευταίο δεκαήμερο του Αυγούστου του ετήσιου ανταμώματος των Βλάχων Κτηνοτρόφων για τη σύσφιξη των μεταξύ τους σχέσεων αλλά και την ανταλλαγή των εμπειριών. Την ίδρυση εργοστασίου ξυλείας το οποίο θα εκμεταλλεύονται οι υλοτόμοι της περιοχής. Τέλος προτείνει τη σύσταση

Ιδρύματος Αλληλεγγύης Ασπροποταμιτών του οποίου σκοπός θα είναι η συγκέντρωση χρημάτων, δωρεών και χορηγιών από Ασπροποταμίτες και όχι μόνο με απώτερο σκοπό την οικονομική ενίσχυση άπορων οικογενειών της περιοχής, την επιχορήγηση φτωχών και αρφάνων παιδιών για την ολοκλήρωση των σπουδών τους καθώς και άλλων δράσεων.

Η κουβέντα με το Χρήστο Ζαχαρή είναι μια απολαυστική εμπειρία που σίγουρα αξίζει τον κόπο να κάνει κανείς τόσο για να περιηγηθεί στα όμορφα μέρη του Ασπροποτάμου, όσο και να αντιληφθεί το φιλοσοφία ενός ανθρώπου που θέλησε να τιμήσει ουσιαστικότερα τον τόπο καταγωγής του.